

[Landbrugsministeren]

Nu er det jo Kommissionen, der stiller forslag, men vi er da interesserede i at få reglerne lavet således – det er jeg enig med spørgeren i – at vi ikke accepterer Tylacins anvendelse til mere end 30 kg. Som reglerne er i dag, kan vi ikke forhindre det, og jeg tager det med mellemrum op over for Kommissionen og i Rådet, men jeg kan ikke fremsætte forslag derom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 704

24) Til miljøministeren af:

Camre (S):

»Hvilke begrænsninger vil forbuddet mod tekniske handelshindringer indebære i Danmarks ret til at kræve særskilt klassificering, emballering og mærkning af kræftfremkaldende og andre farlige stoffer?«

Skriftlig begrundelse

Uanset om WHO (Verdenssundhedsorganisationen) har fremsat ønske om, at 208 stoffer mærkes som værende kræftfremkaldende, har EF hidtil kun tilladt mærkning af 20 stoffer.

Den danske miljøstyrelse har i EF forhandlet om mærkning af i alt 39 stoffer, men er altså blevet afvist for så vidt angår 19 af disse. Da særskilte danske krav om mærkning, klassificering og etikettering af farlige stoffer klart må anses at indeholde et element af tekniske handelshindringer, må det befrygtes, at Danmarks ret til at fastsætte særlige regler på området vil blive underkendt i EF.

Det vil være af interesse at få det nøjagtige indhold af Danmarks særrettigheder – under henvisning til såkaldte garantier til regeringen – belyst nøje inden afstemningen om Den Europæiske Fælles Akt.

Camre (S):

Miljøministeren har i og for sig ført en ganske heroisk kamp i EF for at få lov til at få mærket en lang række kemiske produkter med betegnelsen »kræftfremkaldende« og måske anvisninger for en fornuftig omgang med de pågældende stoffer. Men ministeren er som bekendt ikke kommet igennem med

det, i det omfang det har været forsøgt. Jeg har forstået, at det drejer sig om 39 stoffer, ministeren har taget med i EF, og der er hidtil kun givet tilladelse til mærkning af de 20.

Det står over for det forhold, at Verdenssundhedsorganisationen anbefaler mærkning af 208 stoffer, af hvilke i hvert fald hundrede nogle og tredive er i brug i Danmark. Og jeg vil gerne spørge ministeren, om det er muligt at sige noget om, hvilke muligheder vi nu har, hvis Den Europæiske Fælles Akt bliver vedtaget, for at komme igennem i EF med en mærkning af nogle flere af disse stoffer.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Mærkningen af farlige stoffer er jo i dag reguleret i et direktivkompleks, som allerede var under udvikling, da Danmark tiltrådte Fællesskaberne. Forestiller man sig i fremtiden regler om klassificering, emballering og mærkning vedtaget af Rådet under den nye bestemmelse i EF-pakkens artikel 100 A, ville situationen være markant anderledes. For det første ville det blive lettere at skærpe EF-reglerne, fordi det i fremtiden ville kunne ske med et kvalificeret flertal i stedet for enstemmigt. For det andet ville det være muligt for enkelte medlemsstater at gennemføre en mere vidtgående lovgivning, selv om dette indebærer begrænsning i samhandelen mellem medlemsstaterne.

Derfor er det min vurdering, at vi vil være bedre stillet med de nye regler i EF-pakken, både hvad angår mulighederne for at skærpe miljøreglerne i EF-regie og mulighederne for at indføre de nationale miljøkrav, som vi anser for at være nødvendige med hensyn til miljøbeskyttelse.

Camre (S):

Jeg er fuldstændig klar over formuleringen af § 100 A, men problemet er, at sådanne særlige danske krav så at sige i alle tilfælde vil udgøre en handelshindring, fordi de indebærer, at varerne ikke frit kan sendes ind i Danmark, hvis Danmark stiller videregående krav om mærkningen end det, som er krævet i de andre lande. Jeg går ud fra, at man derfor fra de andre landes side kan gøre gældende, at der er tale om en konkurrenceforvridende handelshindring, når Danmark kræver sådanne særlige etiketteringsregler. Problemet er – og det er også det, der ligger i